

NIEUW-ZEELAND

Een verhaal van de Maori

MAUI-MOEAE, MAUI-ROTO en MAUI-POTIKI

In heel oude tijden, toen er nog reuzen op aarde waren, leefden de drie gebroeders Maui samen in een huis. Om ze van elkaar te onderscheiden werd de oudste Maui-moea genoemd, de tweede heette Maui-roto en de jongste noemde men Maui-potiki.

De twee oudsten waren groot van gestalte en waren tot vele krachttoeren in staat.

De jongste, Maui-potiki, was wat kleiner en zwakker en daarom beschouwden de twee anderen hem als hun slaafje. Ze lieten hem hout halen en water dragen en als ze aan het eten waren gaven ze hem slechts een klein deel.

Het enige dat deze reuzen echt boeide, was vissen. Telkens als de oudste twee er op uit voeren smeekte de jongste om mee te mogen. Maar hij werd altijd weggestuurd en moest thuisblijven. Kwamen ze dan terug van de visvangst, dan moest Maui-potiki het vlees en de vis klaarmaken. De beide broers deden zich dan te goed en wierpen de beenderen en de graten naar Maui-potiki om ze af te knagen.

Tot nu toe had Maui-potiki zich altijd aan de twee anderen onderworpen, maar op zekere dag werd het hem teveel. Toen zijn broers uitvoeren om te gaan vissen, zei hij heel beslist:

- Ik ga mee.

De twee broers verboden hem dat en scholden hem uit. Ze duwden hun boot vanaf het zand in het water en voeren weg.

Maar Maui-potiki sprong op de voorsteven en liet zich daar niet meer van weggagen.

Toen ze op de plek gekomen waren, waar ze wilden vissen, zeiden de broers:

- Waarmee ga je vissen? Je hebt niet eens een angel.
- Hiermee, zei Maui-potiki en hij trok zijn onderkaak uit zijn hoofd, bond ze aan een lijn en wierp ze in het water.

Toen hij de lijn wilde ophalen, lukte hem dat niet. Hij trok zo hard hij kon. Ofwel hing er een heel zware vis aan de lijn, of ze was ergens vastgeraakt. Hij trok en trok. Langzaam aan kwam de lijn naar boven en ten slotte zagen de broers dat Maui-potiki met zijn onderkaak een heel eiland uit de zee omhoogtrok.

Dat was een krachttoer die enorm veel indruk maakte en sindsdien gaven ze hem toch een iets groter deel van de buit dan voordien.

Nu durfde Maui-potiki wat meer dan vroeger. Hij ging nu vaak wat rondzwerven terwijl zijn broers op jacht waren. Dan nam hij altijd zijn fluit mee waarop hij graag blies als hij ergens alleen zat.

Zo kwam hij eens bij het huis van de oude Hine-noei-a-te-po, een heks, wiens naam betekende: Kleindochter van de Nacht. Het was een heks en de drie broers hadden al vele afschuwelijke verhalen over haar gehoord. Die heks was heel hebzuchtig en bewaakte

haar bezittingen met de grootste angstvalligheid. Iedereen die in de buurt kwam, doodde ze. Daarom bleven de broers ook altijd uit haar buurt.

Maar de jongste kreeg nu zin om de bezittingen van de oude heks te bekijken. Hij kwam boven op een heuvel en zag van daar op het huis en de akkers van de oude vrouw. Hij zette zich neer en begon op zijn fluit te spelen. De oude heks hoorde de tonen van de fluit en riep tegen haar slaven:

- Pas op! Daar is een mens in de buurt. Pas toch goed op. Als hij straks de heuvel afkomt en hij loopt op zijn voeten, met zijn hoofd naar boven, dan is het een mens. Grijp hem dan en sla hem dood. Maar als hij op zijn handen loopt, met het hoofd naar beneden, laat hem dan maar gaan, dan is hij een van de onzen.

Van zodra Maui-potiki dat gehoord had, stopte hij met fluitspelen, stak de fluit op zak en daalde de heuvel af, terwijl hij ervoor zorgde op zijn handen te lopen. De slaven lieten hem doorgaan en deden hem niets. Zo liep hij recht naar de voorraadkamer van de heks. Daar vond hij een hele hoop aardknollen. Hij raapte er enkele op, stak ze in een doek dat hij om zijn middel bond en liep terug naar huis op dezelfde manier als hij gekomen was. Thuis kookte hij van de knollen en at ze met veel smaak op.

Toen de broers thuiskwamen en hem weer de resten van hun eten toegooide, raakte hij de beenderen en graten niet aan, maar haalde een knol tevoorschijn en begon daar smakelijk van te eten.

Toen riep de oudste:

- Wat ben je daar aan het eten?
- Uitstekend voedsel, antwoordde Maui-potiki, wil je er ook eens van proeven?

Hij wierp wat knollen naar zijn broers. Die aten ervan en vonden het bijzonder lekker eten.

- Hoe kom je daar aan? vroegen ze.
- O, heel eenvoudig, zei Maui-potiki. Deze morgen ben ik naar de akker van de oude heks gegaan. Ik ben op de heuvel gaan zitten en heb wat op mijn fluit gespeeld. Toen hoorde ik de oude vrouw zeggen: Pas op, daar komt iemand aan. Als hij op zijn voeten loopt, met het hoofd naar boven, laat hem dan door, want hij is een van de onzen. Als hij op zijn handen loopt, met het hoofd naar beneden, moet je hem doodslaan.

Maui-moea, de oudste, wilde niet wachten tot de volgende dag om ook naar de heks te gaan om van die lekkere knollen te halen. Hij liep naar de heuvel, pakte de fluit en blies er op. Toen liep hij de heuvel af, en zorgde ervoor dat hij op zijn voeten liep, het hoofd naar boven, zoals Maui-potiki had gezegd. De slaven van de oude vrouw lagen op de loer en toen ze hem zagen komen, grepen ze hem vast en brachten hem bij hun meesteres. De oude vrouw pakte Maui-moea vast en drukte hem tussen haar dijen dood. Dat was de eerste keer dat er op de wereld een mens stierf.